

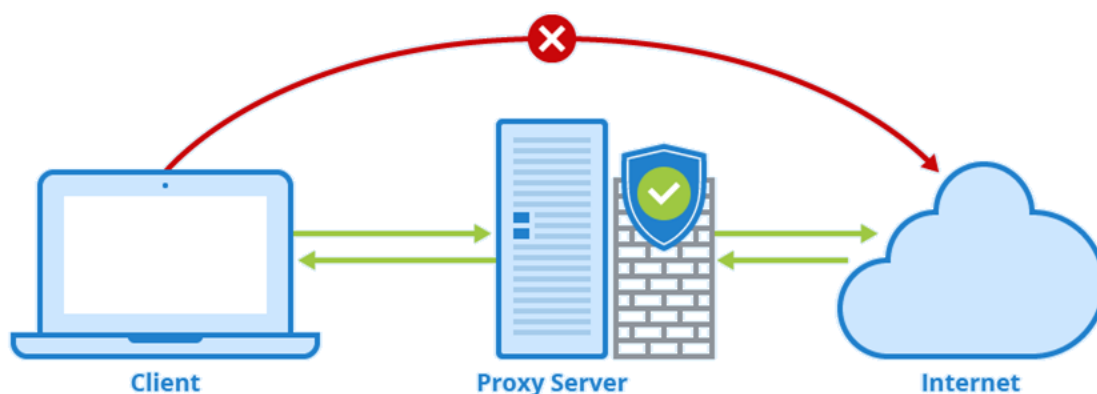
به نام خداوند جان آفرین

تمرین کامپیوتری 2

زمان تحویل: 11 آذر

شبکه‌های کامپیوتری

چکیده

شما در این پروژه باید یک **server proxy** پیاده سازی کنید و با تنظیم پروکسی مرورگر بر روی **ip** و **port** برنامه ی خود، مرورگر به جای ارسال مستقیم بسته ها به **server** مقصد، تمامی بسته ها را برای برنامه ی شما ارسال میکند. برنامه ی شما با پارس کردن بسته و اعمال تغییرات خاصی، آن را برای سرور مد نظر کاربر ارسال میکند و بعد از گرفتن پاسخ از سرور اصلی، پاسخ را برای مرورگر ارسال میکند. همچنین در ادامه ، قابلیت‌هایی مانند **caching**، ارسال ایمیل اخطار به ادمین، حفظ حریم شخصی به پروژه اضافه خواهند شد.

Proxy servers

پروتکل **HTTP** یک پروتکل لایه کاربرد شبکه مبتنی بر پروتکل **TCP** است. (Protocol Transfer Hypertext)

همانطور که از نامش مشخص است برای ارسال و دریافت ابرمتن استفاده میشود. اولین و اصلی ترین مورد استفاده ی این پروتکل، در وب جهانی است. به طور معمول (**client** معمولاً مرورگر کاربر) به صورت مستقیم با سرور ارتباط برقرار میکند و اطلاعات را دریافت و ارسال میکند؛ ولی در شرایط خاصی، کلاینت از طریق یک موجودیت سوم که **پروکسی** نام دارد با سرور مقصد ارتباط برقرار کرده و به این شکل ارتباط با سرور به صورت غیرمستقیم برقرار خواهد شد. در ساده ترین حالت، پروکسی فقط بسته ها را از مرورگر دریافت میکند و به سمت سرور اصلی ارسال میکند و بعد از گرفتن جواب، آنها را برای مرورگر ارسال میکند؛ اما میتواند به جز این، کاربردهای دیگری هم داشته باشد که در ادامه به برخی از آنها اشاره می کنیم.

Caching ➤

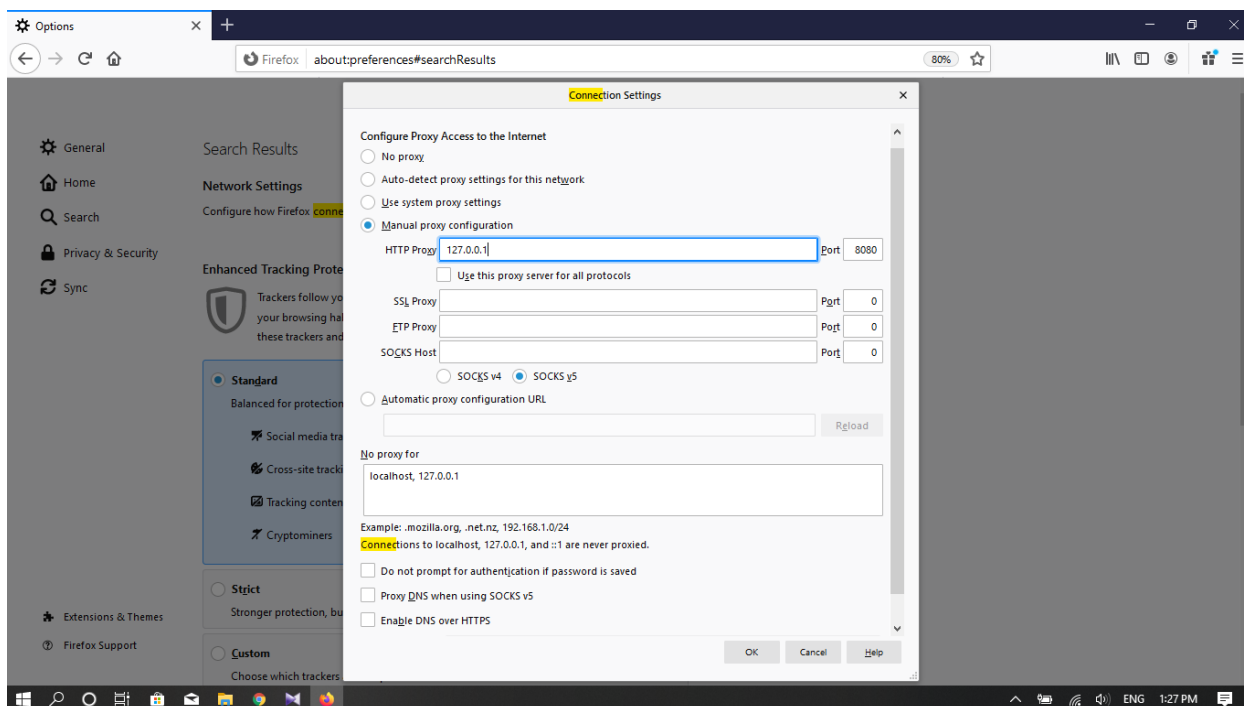
پروکسی می‌تواند با ذخیره کردن بعضی از داده‌ها که کمتر تغییر می‌کنند یا حجم بیشتری دارند، مانند عکس‌ها، باعث افزایش سرعت بارگذاری و کاهش تاخیر در دریافت داده‌ها شود. مثلاً مدیر شبکه دانشگاه می‌تواند با راه‌اندازی یک پروکسی در شبکه داخلی، باعث شود بعضی از منابع اینترنت که اکثر کاربران وب آنها را دریافت می‌کنند به صورت **cache** ذخیره شود؛ در این صورت حجم زیادی از ترافیک‌های تکراری حذف می‌شود و از طرفی چون منابع در سرورهای دانشگاه ذخیره شده‌اند باعث افزایش سرعت استفاده‌ی کاربران می‌شود.

Privacy ➤

شما به طور معمول اطلاعات زیادی را برای وبسایت‌ها ارسال می‌کنید که این اطلاعات می‌تواند هم برای صاحب وبسایت‌ها و هم افرادی که در شبکه قرار گرفته‌اند مفید باشد و به آنها کمک کند تا از هویت شما آگاه شوند. در ساده‌ترین حالت، شما در زمان وب‌گردی در **header** بسته‌های **HTTP** ارسال خود اطلاعات مربوط به سیستم عامل و مرورگر خود (**user agent**) را برای سرور ارسال می‌کنید. وبسایت‌ها می‌توانند با سواستفاده از این اطلاعات کاربران را ردیابی کنند. کاربران می‌توانند با استفاده از پروکسی این مشکل را رفع کنند؛ چون با این کار درخواست‌ها به پروکسی ارسال می‌شود و پروکسی می‌تواند با تغییر این فیلد از نشت اطلاعات شخصی کاربران جلوگیری کند.

تعریف پروژه

شما در این پروژه یک **proxy web** ساده پیاده‌سازی می‌کنید. پروکسی شما روی پورتی که از طریق فایل **config** در زمان اجرا به برنامه داده می‌شود یک **Socket TCP** باز می‌کند و روی پورت مورد نظر منتظر می‌ماند. سپس با تغییر تنظیمات **server proxy** مرورگر و تنظیم **ip** و **port** آن مطابق با اطلاعات پروکسی خود، مرورگر با این واسطه ارتباط برقرار می‌کند و درخواست خود را برای شما ارسال می‌کند. برنامه شما بعد از گرفتن درخواست از مرورگر باید درخواست را **parse** کند و بعد از ایجاد درخواست جدید و مشخص کردن مقصد اصلی، درخواست را برای آن ارسال و بعد از گرفتن پاسخ، آن را برای مرورگر شما ارسال کند.

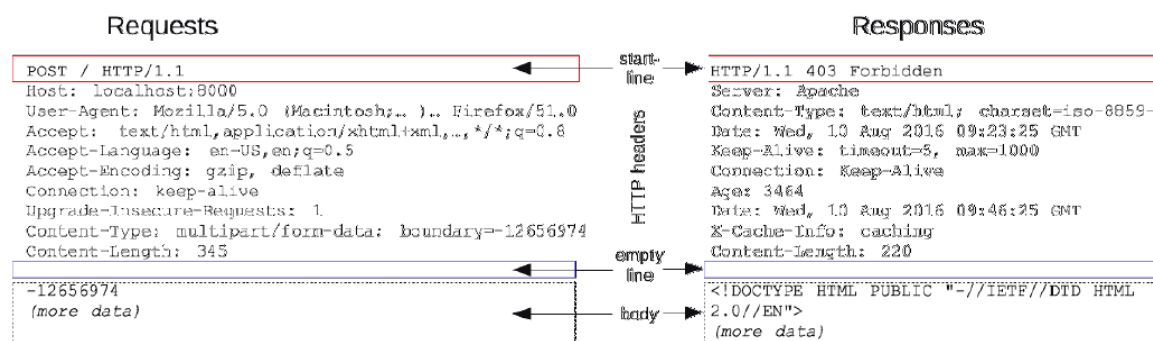

برای سادگی کار می‌توانید همواره از پروتکل HTTP 1.0 / برای ارتباط بین proxy و server web استفاده کنید. پروتکل HTTP 1.1 / از ارتباط پایا استفاده می‌کند که ممکن است برایتان مشکلاتی به وجود بیاورد. در این صورت در زمان دریافت درخواست از نوع HTTP 1.1 / کافیس Header آن را به HTTP 1.0 / تبدیل کنید و برای server web ارسال کنید. البته proxy server شما باید بتواند از هر دو پروتکل HTTP 1.0 / و HTTP 1.1 / بین خودش و مرورگر پشتیبانی کند.

پیاده سازی

قبل از شروع کار باید بدانید زمانی که نام وبسایتی را در URL-bar مرورگر خود وارد می‌کنید و دکمه enter را می‌فشارید چه اتفاقی می‌افتد.

همانطور که در درس آموختید، در حالت ساده مرورگرها و server web ها برای ایجاد ارتباط و رد و بدل کردن اطلاعات مورد نیاز، از پروتکلی به نام HTTP استفاده میکنند. HTTP یک پروتکل لایه کاربرد بر روی پروتکل TCP است. (یعنی صحت اطلاعات ارسالی و دریافتی تضمین شده است.) برای مثال، برای گرفتن صفحه اصلی یک وبسایت (index.html) بعد از وارد کردن نام آن و زدن دکمه enter، مرورگر یک socket از نوع TCP با سرور آن وبسایت روی یک پورت مشخص (به صورت پیش فرض پورت 80 برای ارتباطات از نوع HTTP استفاده می‌شود) برقرار میکند. بعد از ایجاد تونل TCP، مرورگر باید درخواست خود که از پروتکل HTTP پیروی میکند را ارسال کند. پروتکل HTTP ساختاری مانند زیر دارد:

در خط اول، اولین بخش method درخواست را مشخص میکند که اغلب متدهای delete، patch، post، get امروزه استفاده می‌شوند و برای هر کدام عملکرد متفاوتی تعریف می‌شود. در قسمت دوم path دقیق درخواست می‌آید که در این مثال فایل index.html مورد درخواست بوده است و بعد از آن شماره نسخه درخواست درج می‌شود و در انتهای خط \r\n می‌آید که به خط بعد می‌رویم. در خطوط بعدی هر header در یک خط آمده است که با علامت " : " از مقدار آن جدا شده است و در انتهای هر خط \r\n می‌آید. در بعضی مواقع، مانند متد post، می‌توانیم در بسته ی ارسالی data هم داشته باشیم که در انتهای بسته و با یک خط خالی (\r\n) از خطوط header جدا می‌شود.

(برای اطلاعات دقیق تر بخش ۲-۲ کتاب مرجع درس را مطالعه کنید. صفحه ۹۸)

زمانی که تنظیمات server proxy روی مرورگر شما تنظیم شده باشد، بسته ی HTTP با کمی تغییرات به سرور proxy ارسال می‌شود و بعد از آن بسته ی اصلی برای وبسرور ارسال می‌شود و پروکسی پاسخ را برای مرورگر ارسال می‌کند. برای اینکه بفهمید مرورگر شما چه بسته ای را برای پروکسی تنظیم شده ارسال می‌کند می‌توانید از ابزار netcat استفاده کنید. Netcat ابزاری ساده برای ارسال و گرفتن بسته های UDP و TCP است. با اجرای netcat به شکل روبرو netcat روی پورت داده شده منتظر می‌ماند و در صورتی که بسته ای برای آن ارسال شود آن را در terminal چاپ می‌کند.

nc -l -p <port-number> -v

حال با تنظیم پروکسی در مرورگر خود روی ip و port سیستم خود و پورت تنظیم شده و درخواست یک وبسایت که از پروتکل HTTP استفاده می کند می توانید بسته ای ارسال شده توسط مرورگر را در netcat مشاهده کنید.

مشاهده می کنید که بسته های ارسالی به server proxy تفاوت کوچکی با بسته های معمولی دارند.
(با مثال قبلی از پروتکل HTTP مقایسه کنید)

GET http://www.amazon.com/index.html HTTP/1.1

HOST: www.amazon.com

Proxy-Connect: Close

Connection: Close

زمانی که از proxy استفاده نمی کنید تنها قسمت های بعد از path و بدون name host آورده می شود؛ در غیر این صورت، آدرس وبسایت به صورت کامل درج می شود. همچنین یک سرآیند connection-proxy هم به بسته اضافه می شود که همانند سرآیند connection عمل می کند با این تفاوت که وضعیت ارتباط بین مرورگر و server proxy را مشخص می کند. (نیاز به پیاده سازی عملکرد این قسمت ندارید و همواره مقدار آنرا close فرض کنید).

برنامه ی شما تنها باید قسمت name host آدرس و سرآیند connection-proxy را از آن حذف کند و برای server web ارسال کند و جواب را بدون تغییر به مرورگر برگرداند.

***نکته:** برای پیاده سازی می توانید از هر زبان دلخواهی استفاده کنید با این شرط که آن زبان قابلیت استفاده کردن از socket های TCP را داشته باشد ولی پیشنهاد ما زبان پایتون و بعد از آن جاوا است. (استفاده از ماژول های سطح بالا برای ارتباطات مجاز نمی باشد، مثلاً نمی توانید از ماژول request در پایتون که بسته های http را می سازد استفاده کنید).

برای پیاده سازی پروژه قبل از هر کار باید فایل config با فرمت json را که کنار فایل اجرایی شما قرار داده شده است را بخوانید و آن را parse کنید، سپس باید روی پورتی که در فایل config آمده است یک socket از نوع TCP ایجاد کنید تا منتظر اتصال مرورگر بماند؛ بعد از آن باید تنظیمات proxy server مرورگر در حالت HTTP را روی ip و port برنامه خود تنظیم کنید؛ برای اینکار می توانید وارد تنظیمات مرورگر خود شوید و در قسمت proxy اطلاعات اتصال را وارد کنید. دقت کنید که تنها حالت HTTP را فعال کنید زیرا ما در این پروژه به دلیل سادگی کار تنها توانایی پاسخ به درخواست های رمز نشده HTTP را داریم. بعد از پیاده سازی اولیه ی برنامه خود، مرورگر باید بتواند از proxy شما استفاده کند و ترافیک از برنامه شما عبور داده شود و کاربر از مرورگر استفاده کند، بعد از پیاده سازی کامل این قسمت ویژگی های دیگر برنامه را با توجه به راهنمایی آن قسمت به برنامه خود اضافه کنید.

logging

proxy شما در زمان اجرا باید یک فایل log در کنار خود ایجاد کند و تمامی اطلاعات را با ساعت وقوع در آن ذخیره کند. اطلاعاتی مانند درخواست گرفته شده از مرورگر و جواب آن، درخواست فرستاده شده برای web server و جواب آن، و یا hit یا miss شدن cache باید در آن مشخص شود تا از درستی اجرای برنامه ی شما اطمینان حاصل شود و همچنین اینکار در زمان debug کردن برنامه شما نیز میتواند کمک تان کند. ابتدا از فایل config وضعیت این سرویس را بررسی کنید و در صورتی که سرویس فعال باشد باید در فایلی که مشخص

شده است لاگ های خود را بنویسید. نمونه فایل لاگ ضمیمه شده است و باید ساختاری شبیه به آن داشته باشد. (اگر فایل وجود ندارد آن را بسازید و در صورتی که از قبل این فایل وجود داشته است در ادامه ی آن شروع به نوشتن کنید).

Caching

باید در نظر داشته باشیم که فضای اختصاص داده شده برای Cache کردن پاسخ ها یک فضای محدود است. سیاست جایگزینی در این پروژه سیاست LRU می باشد. چون ذخیره کردن در فایل های سیستم مربوط به این درس نمی باشد نیازی به ذخیره اطلاعات پس از خارج شدن از پروکسی نمی باشد (نیازی به استفاده از دیتابیس نیست). باید توجه داشت که فضای محدود در اینجا به معنای حجم محدود نیست و محدودیت بر روی تعداد بسته های Cache شده می باشد. بدین معنا که مثلا حداکثر 200 پاسخ میتواند Cache شود که این مقدار را باید از فایل config.json بخوانید.

نکات مهم برای پیاده سازی بخش caching :

برای پیاده سازی این بخش دقت کنید که تمام پاسخ ها نباید cache شوند، بلکه باید با توجه به مقدار تنظیم شده در پرچم Pragma تصمیم گیری درستی در این مورد گرفته شود. شما در این پروژه باید مقدارهای زیر را برای cache پشتیبانی کنید. باید دقت داشت که در صورتی که پرچم pragma تنظیم نشده باشد proxy می تواند این بسته را در Cache ذخیره کند.

No-cache : این مقدار تنها روی بسته های پاسخ درج میشود و مقدار پرچم pragma می باشد. به این معناست که proxy نباید این بسته را در Cache ذخیره کند.

Expire: بسته تا این تاریخ اعتبار دارد و نیازی نیست برای پاسخ هر درخواست یک بسته به سرور استفاده کنیم و از همان مقدار موجود در Cache برای آن استفاده میکنیم .

If-Modified-Since: اگر شما بسته ای را cache کرده باشید و میخواهید اعتبار بسته را بررسی کنید میتوانید از این پرچم استفاده کنید، این پرچم در دو حالت در درخواست ها فرستاده می شود :

- اگر در سرآیند، پرچم Expire تنظیم نشده باشد، در این صورت برای پاسخ هر درخواست که قبلا در Cache ذخیره شده است باید یک بسته شامل این پرچم تنظیم شده باشد و به سرور فرستاده شود. در صورتی که جواب 304 از سمت سرور بازگردد، یعنی بسته تغییر نکرده است و همان مقدار موجود در Cache را به کلاینت ارسال میکنیم و اگر پاسخ 200 بازگردد باید مقدار موجود در Cache آپدیت شود و هم بسته جدید به کلاینت ارسال شود .
- اگر بسته منقضی شده باشد (اگر از تاریخ Expire گذشته باشد) در صورت عدم استفاده از این پرچم دوباره درخواست گرفتن بسته به سرور فرستاده می شد و سرور دوباره بسته را ارسال می کرد؛ در حالیکه این پرچم این مشکل را حل کرده است. در این حالت یک بسته شامل این پرچم به سرور ارسال میکنیم و در صورتی که پاسخ 304 برگردانده شد برچسب زمان برای آن پاسخ بروزرسانی می شود. در صورتی که پاسخ 200 فرستاده شد (این پاسخ همراه با فایل فرستاده می شود) مقدار موجود در Cache را دوباره بروز رسانی میکنیم.

برای شروع بخش caching حتما لینک های زیر را مطالعه کنید:

<https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/HTTP/Caching>

<https://www.keycdn.com/blog/http-cache-headers>

Privacy

در زمان گرفتن درخواست از مرورگر، سیستم عامل و مرورگر در header با عنوان agent-user مشخص می‌شود. proxy server می‌تواند این header را تغییر دهد و agent-user خودش را که در فایل config مشخص شده است به جای آن قرار دهد تا در زمان وب‌گردی حریم شخصی افراد رعایت شود. این قسمت بسیار ساده است و تنها کفایت در صورتی که این سرویس فعال است، سرآیند agent-user در زمان ارسال را به مقدار داده شده در فایل config تغییر دهید و درخواست را برای وب سرور ارسال کنید.

Accounting

یکی دیگر از محدودیت‌هایی که می‌تواند بر روی proxy ها اعمال شود دادن حجم مشخص به هر کاربر می‌باشد. پروکسی شما باید تنها به ipهایی که در فایل config و در قسمت users آماده اند اجازه اتصال دهد. در ابتدای اجرای پروکسی، هر کاربر حجم ترافیک مشخصی دارد که پروکسی شما باید تنها به همان اندازه اجازه‌ی استفاده از ترافیک را به کاربر بدهد. مقدار شارژ هر فرد را در اجرای برنامه از فایل config بخوانید، برای سادگی کار نیازی به persistent بودن شارژ کاربر نیست و نیاز به درگیر شدن با دیتابیس نمی‌باشد، می‌توانید این مقدار را در طول اجرای برنامه در ساختمان داده‌ای نگه‌داری کنید. احراز هویت کاربران توسط ip آنها انجام می‌شود؛ با دریافت هر بسته درخواست توسط پروکسی، در صورتی که ip درخواست دهنده در لیست کاربران پروکسی بود و حجم ترافیک او باقی ماند بود، اجازه‌ی استفاده از پروکسی را دارد و در غیر این صورت ارتباط بسته می‌شود یا می‌توانید پیامی مناسب برای کاربر نمایش دهید.

Restrictions

شما باید قابلیت محدود کردن و Proxy فیلترینگ بعضی از وب سایت‌ها را نیز داشته باشید. در فایل config قسمتی برای اعمال محدودیت در نظر گرفته شده است که به دو صورت کاملاً بسته (BLOCK) و کاهش سرعت (SLOW) اعمال بسته می‌شوند، زمانی که محدودیت به صورت کاملاً بسته شده باشد proxy server باید درخواست آن‌ها را به صورت کامل drop کند و دسترسی کاملاً بسته شود. اما برای بعضی از وب سایت‌ها باید در ارتباط آن‌ها با وب سرور تاخیر به وجود بیاورید که در فایل config مقدار محدودیت به صورت یک عدد که زمان delay برای جواب دادن به درخواست‌ها با مقیاس ms است داده شده است. Proxy server بعد از گرفتن درخواست به اندازه‌ی مقدار گفته شده متوقف می‌شود و سپس درخواست را بررسی و جواب را ارسال می‌کند. در این صورت بعضی از سرویس‌ها با افت سرعت مواجه می‌شوند.

برای پیاده‌سازی در صورتی که این سرویس فعال باشد زمانی که سرآمد host با یکی از وب سایت‌های هدف برابر بود با توجه به نوع محدودیت در صورتی که محدودیت از نوع BLOCK بود اتصال socket با مرورگر را به صورت کامل ببندید و در صورتی که محدودیت از نوع SLOW باشد با توجه به مقدار وقفه به درخواست‌ها پاسخ دهید تا از سرعت وب‌گردی کاربر بکاهید.

توضیحات تکمیلی

- پروژه درگروه های دو نفره انجام می شود.
- برنامه شما باید درخواست ها را به صورت همزمان پاسخ دهد. (می توانید از `thread` به این منظور استفاده کنید).
- زمانی که درخواست را برای وب سرور ارسال می کنید باید شماره نسخه درخواست را به `HTTP 1.0` تغییر دهید.
- از هر زبانی می توانید استفاده کنید ولی کدهای شما باید سطح پایین و با استفاده از `socket` نوشته شوند.
- برای `parse` کردن درخواستهای `http` استفاده از ماژول آماده مجاز نیست و باید به صورت دستی انجام شود. (برای `json` و `html` بلامانع است).
- دقت کنید که تمام جزئیات مربوط به عملکرد پروکسی شما باید در فایل `log` ثبت شوند.
- برای امتحان کردن حالت های مختلف `Cache` می توانید از این سایت ها کمک بگیرید:

<https://www.resaa.net/>

<http://bdood.ir/>

<https://www.sib.ir/>

<https://www.irna.ir/>

<http://mydiba.xyz/>

- برای مشاهده بسته های ارسال شده و دریافت شده می توانید از لینک زیر کمک بگیرید:

<https://websniffer.cc/>